

Πολυτεχνείο Κρήτης Σχολή ΗΜΜΥ

Τηλεπικοινωνιακά Συστήματα Ι

Παράδοση 3ης εργασίας Ημερομηνία Παράδοσης: 20 Ιουνίου 2024 Μονάδες 130/1000

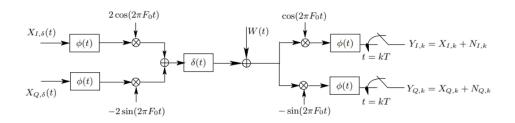
Ομάδα 25

	Φοιτητής 1	Φοιτητής 2
Επώνυμο	Σιώτος	Αγγελόπουλος
Όνομα	Μόδεστος	Γιώργος
A.M.	2016030030	2016030083

Περιεχόμενα

A	Μέρος Α΄	3
	Α.1 Δημιουργία δυαδικής ακολουθίας	3
	Α.2 Συνάρτηση $bits_to_4_PAM$	4
	Α.3 Δημιουργία X_I, X_Q	4
	Α.4 Κυματομορφές εξόδου $X_I(t), X_Q(t)$	4
	Α.5 Δημιουργία $X_I^{mod}(t), X_Q^{mod}(t)$	7
	Α.6 ΄Αθροισμα κυματομορφών $X_I^{mod}(t), X_Q^{mod}(t)$	9
	Α.7 Ιδανικό κανάλι	10
	Α.8 Προσθήκη Gaussian θορύβου	11
	Α.9 Ενθόρυβη Κυματομορφή	11
	Α.10 Πέρασμα χυματομορφών από προσαρμοσμένα φίλτρα	13
	Α.11 Χρήση της scatterplot	15
	$A.12$ Δημιουργία συνάρτησης $Detect_4_PAM$	15
	A.13 Σφάλματα απόφασης συμβόλου	16
	Α.14 Η συνάρτηση $PAM_4_to_bits$	17
	Α.15 Υπολογισμός σφαλμάτων	18
В	Πιθανότητα σφάλματος συμβόλου και bit	18

Α Μέρος Α΄

Σχήμα 1: Τηλεπικοινωνιακό σύστημα για προσομοίωση

Α.1 Δημιουργία δυαδικής ακολουθίας

Αρχικά δημιουργούμε δυαδική ακολουθία με 4N ισοπίθανα bits, για N=200.

```
% Omada 25
2
3
   clear all;
4
   close all;
6
   %Data
   %Askisi A
   N = 200;
9
   A = 1;
   A_srrc = 4;
11
   T = 0.01;
12
   over = 10;
   Ts = T/over;
14
   a=0.5;
15
16
   Fs=1/Ts;
17
   Nf = 2048;
18
19
   % 1
20
21
   bit_seq = (sign(randn(4*N,1))+1)/2;
```

A.2 Συνάρτηση $bits_to_4_PAM$

Στο 2° βήμα συντάξαμε τη συνάρτηση $bits_to_4_PAM$ η οποία, χρησιμοποιώντας κωδικοποίηση Gray, απεικονίζει τη δυαδική ακολουθία εισόδου bit_seq σε ακολουθία 4-PAM συμβόλων.

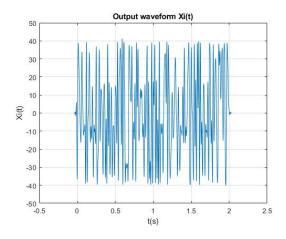
```
function [X] = bits_to_4_PAM(bit_seq,A)
   j = 1;
   Z = [-3*A, -1*A, A, 3*A];
4 | X=zeros(1,length(b)/2);
   for i=1:2:length(b)
   if(b(i)==0 \&\& b(i+1)==0)
   X(j) = Z(1);
   elseif(b(i) == 0 && b(i+1) == 1)
9
   X(j) = Z(2);
10
   elseif(b(i) == 1 && b(i+1) == 1)
11 \mid X(j) = Z(3);
12
   elseif(b(i) == 1 && b(i+1) == 0)
13 \mid X(j) = Z(4);
14
   end
15
   j = j + 1;
16
   end
17
   end
```

A.3 Δημιουργία X_I, X_Q

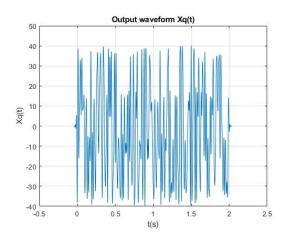
Στο 3° βήμα απεικονίσαμε τα πρώτα 2Nbits της ακολουθίας του βήματος 1 στα 4-PAM σύμβολα $X_{I,n}$, για n=1,...,N, και τα επόμενα 2Nbits στα 4-PAM σύμβολα $X_{Q,n}$, για n=1,...,N.

${f A.4}$ Κυματομορφές εξόδου $X_I(t), X_Q(t)$

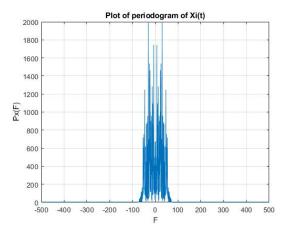
Έπειτα, φιλτράραμε τις ακολουθίες που δημιουργήσαμε στο προηγούμενο βήμα, με τη βοήθεια της γνωστής συνάρτησης $srrc_pulse$ και παράχθηκαν στην έξοδο τα σήματα $X_I(t), X_Q(t)$. Χρησιμοποιήσαμε τις δοσμένες παραμέτρους T=0.01~sec,~over=10 και θέσαμε $A_{srrc}=4, a=0.5$. Επίσης πήραμε Nf=2048.

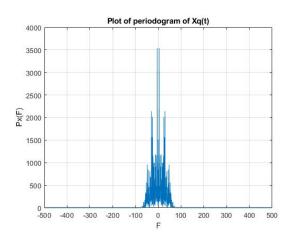
Σχήμα 2: Κυματομορφή $X_I(t)$

Σχήμα 3: Κυματομορφή $X_Q(t)$

Σχήμα 4: Περιοδόγραμμα $X_I(t)$

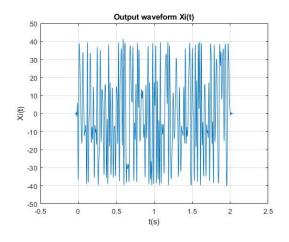

 Σ χήμα 5: Περιοδόγραμμα $X_Q(t)$

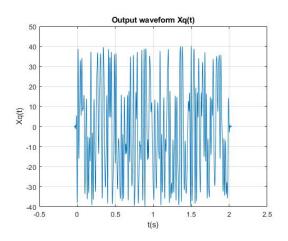
```
Xq_n = 1/Ts*upsample(X_Q, over);
12 \mid Xq_t = conv(Xq_n, phi)*Ts;
13
14
   %time vector
15 \mid t2 = 0:Ts:N*T-Ts;
16 \mid ti\_conv = linspace(t1(1)+t2(1), t1(end)+t2(end), length(Xi\_t));
   tq\_conv = linspace(t1(1)+t2(1), t1(end)+t2(end), length(Xq\_t));
18
19 | figure();
20 | plot(ti_conv, Xi_t);
21 grid on;
   title('Output waveform Xi(t)');
   xlabel('t(s)');
24
   ylabel('Xi(t)');
25
26 | figure();
27 | plot(tq_conv, Xq_t);
   grid on;
29 | title('Output waveform Xq(t)');
30 | xlabel('t(s)');
   ylabel('Xq(t)');
31
32
33 | Ti_total = length(ti_conv)*T;
34
   Tq_total = length(tq_conv)*T;
36
   %PXF (from prev. assignment)
37
38
   PXFi = ((abs(fftshift(fft(Xi_t,Nf))).^2)*Ts)./Ti_total;
39
   PXFq = ((abs(fftshift(fft(Xq_t,Nf))).^2)*Ts)./Tq_total;
40
41 | figure();
42 | plot(f, PXFi);
43 | title('Plot of periodogram of Xi(t)');
44
   xlabel('F');
   ylabel('Px(F)')
46
   grid on;
47
48 | figure();
49 | plot(f, PXFq);
50 | title('Plot of periodogram of Xq(t)');
   xlabel('F');
52 | ylabel('Px(F)')
```

${f A.5}$ Δημιουργία $X_I^{mod}(t), X_Q^{mod}(t)$

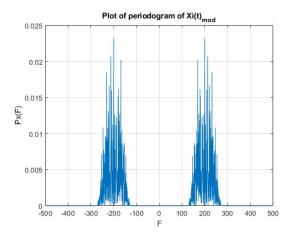
Για το συγκεκριμένο υποερώτημα, πολλαπλασιάζουμε τις κυματομορφές $X_I(t)$ και $X_Q(t)$ με τους φορείς που μας δίνονται στην εκφώνηση και δημιουργούμε τις κυματομορφές $X_I^{mod}(t), X_Q^{mod}(t)$ για $F_0=200Hz$. Ακολούθως σχεδιάστηκαν οι κυματομορφές και τα περιοδογράμματα των σημάτων όπως στο προηγούμενο ερώτημα.

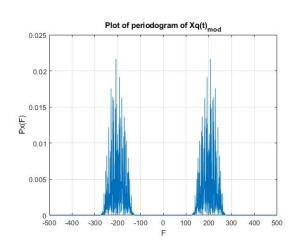
Σχήμα 6: Κυματομορφή X_I^{mod}

Σχήμα 7: Κυματομορφή X_{O}^{mod}

Σχήμα 8: Περιοδόγραμμα X_I^{mod}

Σχήμα 9: Περιοδόγραμμα X_{O}^{mod}

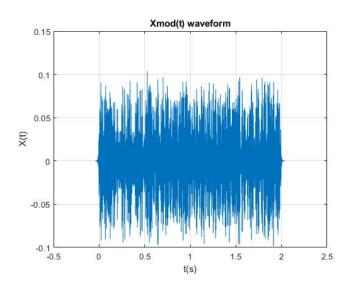
```
%5
2
3 \mid F0 = 200;
4
5
   Xi_mod_t = 2*Xi_t.*cos(2*pi*F0*ti_conv)*Ts;
   Xq_mod_t = -2*Xq_t.*sin(2*pi*F0*tq_conv)*Ts;
8 | figure();
9 | plot(ti_conv, Xi_mod_t);
10 grid on;
11 | title('Xi(t) multiplied with 2cos(2piFot)');
   xlabel('t(s)');
13 | ylabel('Xi(t)');
14
15 | figure();
16 | plot(tq_conv, Xq_mod_t);
17 grid on;
18 | title('Xq(t) multiplied with -2sin(2piFot)');
19
   xlabel('t(s)');
20 | ylabel('Xq(t)');
21
22 | T_total_i=length(Xi_mod_t)*Ts; %
23
   24
25 | PXFimod = ((abs(fftshift(fft(Xi_mod_t,Nf))).^2)*Ts)./T_total_i;
26
   PXFqmod = ((abs(fftshift(fft(Xq_mod_t,Nf))).^2)*Ts)./T_total_q;
27
28 | figure();
   plot(f, PXFimod);
30 | title('Plot of periodogram of Xi(t)_m_o_d');
31 | xlabel('F');
32 | ylabel('Px(F)')
   grid on;
34
35 | figure();
36 | plot(f, PXFqmod);
37 | title('Plot of periodogram of Xq(t)_m_o_d');
38 | xlabel('F');
39 | ylabel('Px(F)')
   grid on;
```

Παρατηρούμε ότι το φάσμα έχει μεταχινηθεί γύρω απο τη συχνότητα $F_0=200Hz$ του φορέα, όπως ήταν αναμενόμενο.

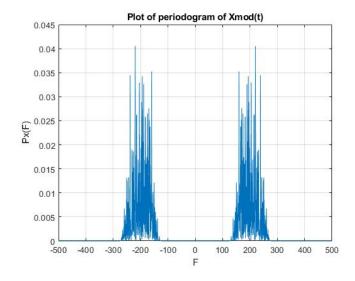
${f A.6}$ ' ${f A}$ θροισμα κυματομορφών $X_I^{mod}(t), X_Q^{mod}(t)$

Κατόπιν, μας ζητήθηκε να σχηματίσουμε και να σχεδιάσουμε την είσοδο:

$$X^{mod}(t) = X_I^{mod}(t) + X_Q^{mod}(t) \label{eq:Xmod}$$

Σχήμα 10: Κυματομορφή $X^{mod}(t)$

Σχήμα 11: Περιοδόγραμμα $X^{mod}(t)$

```
%6
2
3
   X_t_mod = Xi_mod_t + Xq_mod_t;
5
   figure();
6 \mid \%ti\_conv = tq\_conv
   plot(ti_conv,X_t_mod);
8 grid on;
9 | title('Xmod(t) waveform');
10
   xlabel('t(s)');
11
   ylabel('X(t)');
12
13
   T_total=length(X_t_mod)*Ts;
14
15
   PXFmodTotal = ((abs(fftshift(fft(X_t_mod,Nf))).^2)*Ts)./T_total;
16
17
18 | figure();
19 | plot(f, PXFmodTotal);
20 | title('Plot of periodogram of Xmod(t)');
21 | xlabel('F');
22 | ylabel('Px(F)')
23
   grid on;
```

Και εδώ, το φάσμα είναι μετατοπισμένο γύρω απο τη συχνότητα $F_0=200Hz$ και η κυματομορφή είναι πιο πυκνή, όπως είναι λογικό, αφού το $X^{mod}(t)$ αποτελεί το άθροισμα των $X^{mod}_I(t), X^{mod}_O(t)$

Α.7 Ιδανικό κανάλι

Θεωρούμε ότι το κανάλι είναι ιδανικό.

A.8 Προσθήκη Gaussian θορύβου

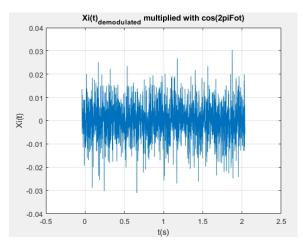
Στην έξοδο του καναλιού προσθέτουμε λευκό Gaussian θόρυβο W(t) με διασπορά ίση με

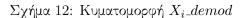
$$\sigma_W^2 = \frac{10A^2}{T_s \cdot 10^{\frac{\mathrm{SNR}_{dB}}{10}}}$$

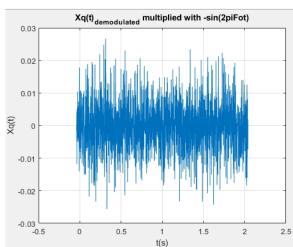
Πήραμε $SNR_{db}=20$.

Α.9 Ενθόρυβη Κυματομορφή

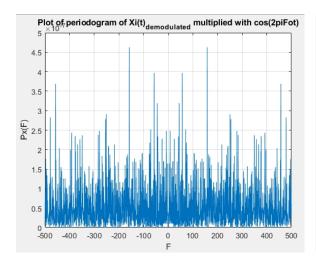
Έπειτα, διακλαδώσαμε την ενθόρυβη κυματομορφή και την πολλαπλασιάσαμε με φορείς $\cos(2\pi F_0 t)$ και $-\sin(2\pi F_0 t)$.

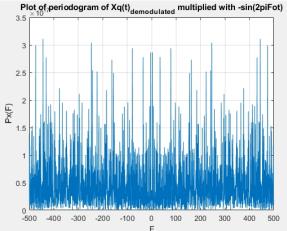

Σχήμα 13: Κυματομορφή X_q -demod

Σχήμα 14: Περιοδόγραμμα PxF_i

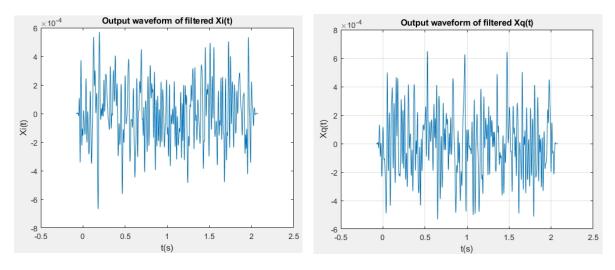
Σχήμα 15: Περιοδόγραμμα PxF_q

```
1
   %9
2
   Xi_demod = X_mod_noise.*cos(2*pi*F0*ti_conv)*Ts;
   Xq_demod = X_mod_noise.*(-1*sin(2*pi*F0*tq_conv))*Ts;
4
5
6
   figure();
   plot(ti_conv, Xi_demod);
   grid on;
9
   title('Xi(t)_d_e_m_o_d_u_l_a_t_e_d multiplied with cos(2piFot)');
   xlabel('t(s)');
10
11
   ylabel('Xi(t)');
12
13
   figure();
14
   plot(tq_conv, Xq_demod);
15
   grid on;
16
   title('Xq(t)_d_e_m_o_d_u_l_a_t_e_d multiplied with -sin(2piFot)')
17
   xlabel('t(s)');
18
   ylabel('Xq(t)');
19
20
   T_total_i = length(Xi_demod)*Ts;
21
   XF_i = fftshift(fft(Xi_demod,Nf))*Ts;
22
   PxF_i = (abs(XF_i).^2)/T_total_i
23
   T_total_q=length(Xq_demod)*Ts;
24
25 | XF_q=fftshift(fft(Xq_demod,Nf))*Ts;
26 PxF_q=(abs(XF_q).^2)/T_total_q
```

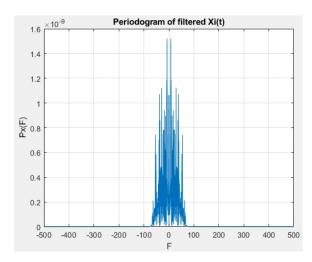
```
27
28
29
   figure();
   plot(f, PxF_i);
   title('Plot of periodogram of Xi(t)_d_e_m_o_d_u_l_a_t_e_d
31
       multiplied with cos(2piFot)');
32
   xlabel('F');
33
   ylabel('Px(F)')
   grid on;
34
36
   figure();
37
   plot(f, PxF_q);
38
   \label{title} \begin{tabular}{ll} title ('Plot of periodogram of Xq(t)_d_e_m_o_d_u_l_a_t_e_d) \\ \end{tabular}
       multiplied with -sin(2piFot)');
   xlabel('F');
39
   ylabel('Px(F)')
40
41
   grid on;
```

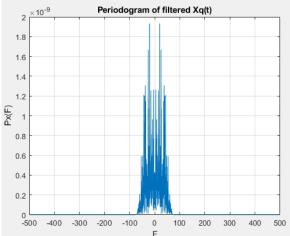
Α.10 Πέρασμα κυματομορφών από προσαρμοσμένα φίλτρα

Περάσαμε τις χυματομορφές που υπολογίσαμε στο προηγούμενο βήμα από τα προσαρμοσμένα φίλτρα.

Σχήμα 16: Κυματομορφή φιλτραρισμένου $X_i(t)$ Σχήμα 17: Κυματομορφή φιλτραρισμένου $X_q(t)$

Σχήμα 18: Περιοδόγραμμα φιλτραρισμένου Σχήμα 19: $X_i(t)$ $X_a(t)$

Σχήμα 19: Περιοδόγραμμα φιλτραρισμένου $X_q(t)$

```
%10
   Xi_demod = conv(Xi_demod, phi)*Ts;
   Xq_demod = conv(Xq_demod, phi)*Ts;
4
   t_conv2 = min(ti_conv)+min(t1):Ts:max(t1)+max(ti_conv)
5
   f = -Fs/2:Fs/Nf:Fs/2-Fs/Nf;
6
   figure()
   plot(t_conv2, Xi_demod)
   title('Output waveform of filtered Xi(t)');
10
   xlabel('t(s)');
11
12
   ylabel('Xi(t)');
13
14 | figure()
15 | plot(t_conv2, Xq_demod);
16
   grid on;
17
   title('Output waveform of filtered Xq(t)');
18
   xlabel('t(s)');
19
   ylabel('Xq(t)');
20
21
   T_total_i = length(Xi_demod)*Ts;
22
   XF_i = fftshift(fft(Xi_demod, Nf)) * Ts;
23
   PxF_i = (abs(XF_i).^2)/T_total_i
24
25 | T_total_q=length(Xq_demod)*Ts;
26 | XF_q=fftshift(fft(Xq_demod,Nf))*Ts;
```

```
PxF_q=(abs(XF_q).^2)/T_total_q
28
29
30 | figure();
31 plot(f, PxF_i);
32
   title('Periodogram of filtered Xi(t)');
   xlabel('F');
   vlabel('Px(F)')
34
   grid on;
36
37 | figure();
38
   plot(f, PxF_q);
39 | title('Periodogram of filtered Xq(t)');
   xlabel('F');
41 | ylabel('Px(F)');
   grid on;
```

A.11 Χρήση της scatterplot

```
%11
2
3
   timesteps_for_sample_i = (2*A*T/Ts)+1 : over : length(Xi_demod)
      -(2*A*T/Ts);
4
   timesteps_for_sample_q = (2*A*T/Ts)+1 : over : length(Xq_demod)
      -(2*A*T/Ts);
5
6
   W_cos_sampled = Xi_demod(timesteps_for_sample_i);
   W_sin_sampled = Xq_demod(timesteps_for_sample_q);
9
  for i=1:N
   Samples(i,1)=W_cos_sampled(i);
11
   Samples(i,2)=W_sin_sampled(i);
12
   end
13
14
   scatterplot(Samples)
```

${f A.12}$ Δημιουργία συνάρτησης $Detect_4_PAM$

Για την $Detect_4_PAM$, αρχικοποιήσαμε έναν πίνακα με τα σύμβολα (4 αφού έχουμε 4PAM), και την τελική est_X με μηδενικά, ένα για κάθε δείγμα της Y. Τέλος , για κάθε δείγμα της Y, υπολογίζουμε τις αποστάσεις από κάθε σύμβολο και επιλέγουμε το σύμβολο που έχει την ελάχιστη

απόσταση από το δείγμα ως το πιο σωστό σύμβολο με την βοήθεια του $min_distance_symbol$, σύμφωνα με τον κανόνα του εγγύτερου γείτονα.

```
function est_X = detect_4_PAM(Y,A)

possible_symbols = [-3*A, -A, A, 3*A];

est_X = zeros(size(Y));
for i = 1:length(Y)

[~, min_distance_symbol] = min(abs(Y(i) - possible_symbols));
est_X(i) = possible_symbols(min_distance_symbol);
end
end
```

Α.13 Σφάλματα απόφασης συμβόλου

Χρησιμοποιώντας τις ακολουθίες εισόδου και τις αποφάσεις που πήραμε από το πάνω ερώτημα, τα βάλαμε σε πίνακες και με ένα forloop ξεκινήσαμε να συγκρίνουμε ένα προς ένα τις ακολουθίες με τις αποφάσεις. Όπου ήτανε διαφορετικές, αυξάνουμε έναν errorcounter κατά 1. Σύνολο βρήκαμε 189 191 λάθη. Παρακάτω έιναι ο κώδικας.

```
%13
2
3
   errors_13 = 0;
   actual_symbols = [X_I ; X_Q];
   possible\_symbols = [X\_I\_possible \; ; \; X\_Q\_possible];
6
  for i=1:N
  if((actual_symbols(1, i) ~= possible_symbols(1, i)) || (
      actual_symbols(2, i) ~= possible_symbols(2, i)))
   errors_13 = errors_13 + 1;
   end
11
   end
12
13
  fprintf('Total errors for Task 13: %d\n', errors_13);
```

A.14 Η συνάρτηση PAM_4_to_bits

Για την $PAM_-4_to_bits$, σε ένα $for\ loop$, ανάλογα αν το X είναι [-3A, -A, A, 3A], βάζουμε τις σωστές τιμές $bit\ (0\ \mbox{\'h}\ 1)$ στα επόμενα δύο est_bit , και αυξάνουμε τον counter μέχρι να εξαντληθεί το X.

```
1 | function [est_bit] = PAM_4_to_bits(X,A)
3
   for i=1:length(X)
4
   if(X(i) == -3*A)
6
   est_bit(i)=0;
   est_bit(i+1)=0;
8
9
   elseif(X(i) == -A)
10
   est_bit(i)=0;
11
   est_bit(i+1)=1;
12
13
   elseif(X(i) == A)
14
   est_bit(i)=1;
   est_bit(i+1)=1;
15
16
17
   elseif(X(i) == 3*A)
18
   est_bit(i)=1;
   est_bit(i+1)=0;
20
   end
21
   i=i+2;
   end
23
   end
```

Α.15 Υπολογισμός σφαλμάτων

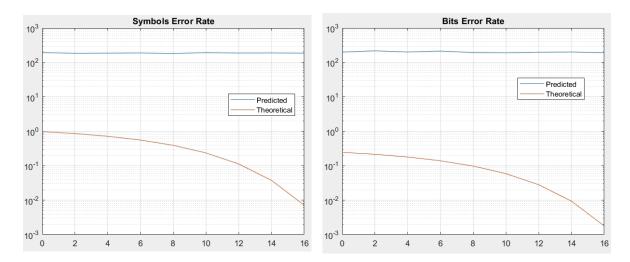
Αφού περάσαμε τα εκτιμόμενα σύμβολα της inphase και qudrature από την προηγούμενη function, βγάλαμε μια εκτιμόμενη bit sequence, την οποία συγκρίναμε σημείο προς σημείο με την bit sequence στην αρχή της άσκησης. Κάθε φορά που είναι διαφορετικά, αυξάνουμε έναν error counter κατά 1. Βρήκαμε περίπου 205 207 errors.

```
%15
1
2
3
   errors_15 = 0;
   iBits=PAM_4_to_bits(X_I_possible,A);
   qBits=PAM_4_to_bits(X_Q_possible,A);
6
   bit_est =[iBits qBits];
8
   for i=1:length(bit_est)
9
   if (bit_est(i) ~= bit_seq(i))
10
   errors_15 = errors_15 + 1;
11
   end
12
   end
13
14
   fprintf('Total errors for Task 15: %d\n', errors_15);
```

Β Πιθανότητα σφάλματος συμβόλου και bit

Στο 2ο βήμα, υπολογίζουμε την πιθανότητα σφάλματος συμβόλου και bit με τη μέθοδο $Monte\ Carlo$. Για $SNR\ [0:2:16]$ υπολογίσαμε από την αρχή το A μέρος K=200 φορές και σώσαμε τις τιμές των $predicted\ errors$ από τα ερωτήματα 13 και 15 σε πίνακες $Esymbols_per_SNR$ και $Ebits_per_SNR$ αντίστοιχα. Έπειτα δημιοργήσαμε δύο ίδιους πίνακες αλλα με theor στο τέλος για να υπολογίσουμε τα θεωρητικά $error\ rates$ με την βοήθεια μιας μικρής συνάρτησης. Οι θεωρητικές τιμές υπολογίστηκαν ως εξής:

```
function y = 0.5 * erfc(x / sqrt(2));
Esymbols_per_SNR_theor(th) = 3*Q(sqrt(0.2.*(10.^(SNR/10))));
Ebits_per_SNR_theor(th) = Esymbols_per_SNR_theor(th)./4;
```


Σχήμα 20: Κυματομορφή σφάλματος συμβόλου

Σχήμα 21: Κυματομορφή σφάλματος bits